

andre akter og dokumenter, således især fra konsultatschefens private korrespondance og fra bøger og dokumenter, der vedrører dennes virksomhed eller erhverv.

I artikel 62 gives der honorære konsulater en stærkt begrænset toldfrihed, idet toldfrihed ydes for en række særligt opregnede effekter, bl. a. rigsvåben, flag, skilte, stempler, bøger, kontorudstyr m. m., der leveres til repræsentationen af udsenderstaten. Der er hjemmel til denne toldfrihed i toldlovens artikel 35, litra 2.

I artikel 63 fastslås det, at en honorær konsultatsembedsmand har pligt til at give møde for de kompetente myndigheder, hvis der anlægges straffesag imod ham. En sådan sag skal dog føres under hensyntagen til hans officielle stilling, og således at sagen, medmindre han er fængslét eller tilbageholdt, føres således, at den hæmmer varetagelsen af de konsulære opgaver mindst muligt. I tilfælde af tilbageholdelse skal sagen fremmes med mindst mulig forsinkelse.

I artikel 64 fastslås, at modtagerstaten er pligtig til at yde en honorær konsulatsemdsmand den beskyttelse, der er påkrævet i medfør af hans stilling.

Ifølge artikel 65 skal honorære konsulatsemdsmænd være fritaget for alle forpligtelser vedrørende registrering af udlændinge og opnåelse af opholdstilladelse under den forudsætning, at de ikke driver selvstændig erhvervsaktivitet i modtagerstaten. Dette vil imidlertid kun undtagelsesvis være tilfældet her, idet de fleste honorære konsulatsemdsmænd er danske statsborgere og iøvrigt normalt driver egen virksomhed. Fritagelsen omfatter ikke familiemedlemmer eller almindelige konsultatsfunktionærer.

Ifølge artikel 66 skal honorære konsulatsemdsmænd være skattefri for så vidt angår vederlag og ydelser, som de modtager fra udsenderstaten for varetagelsen af konsulære opgaver.

Ifølge artikel 67 er honorære konsulatsemdsmænd fritaget for alle personlige tjenesteydelser, borgerlige ombud, militære forpligtelser som indkvartering etc.

I artikel 68 fastslås, at enhver stat frit kan bestemme, om den vil udnævne eller modtage honorære konsulatsemdsmænd. Som nævnt under bemærkningerne til artikel 22 lykkedes det ikke for de fortrinsvis vestlige lande, der traditionelt anvender honorære konsulatsemdsmænd, at undgå, at der blev foretaget indskrænkninger i muligheden for at anvende honorære, konsulære embedsmænd, idet der på konferencen viste sig flertal for at fremhæve staternes ret til at modsætte sig denne praksis. Ved

deponeringen af det danske ratifikationsinstrument vil man give udtryk for, at man i overensstemmelse med dansk praksis gerne fortsat vil udnævne honorære konsulter og under forudsætning af gensidighed gerne modtager honorære konsulatsemdsmænd i Danmark. Se iøvrigt bemærkningerne til artikel 22.

Kapitel IV.

Almindelige bestemmelser.

Det fastslås i artikel 69, at enhver stat frit kan bestemme, om den vil oprette eller give adgang for konsularagenter ledet af konsularagenter, der ikke er udnævnt til konsultatschefer. Konsularagenter benyttes kun i begrænset omfang, særlig af Frankrig.

I artikel 70 fastslås det i stk. 1, at diplomatiske repræsentationer kan varetage konsulære opgaver. Ifølge stk. 2 skal der foretages en anmeldelse af vedkommende embedsmand over for modtagerstatens udenrigsministerium, medens det imidlertid ikke vil være nødvendigt at indhente et formeligt eksekvatur.

Det fastslås i stk. 3, at en diplomatisk repræsentant, der normalt kun kan rette henvendelse til modtagerstatens udenrigsministerium, under varetagelse af konsulære opgaver er berettiget til at rette henvendelse til konsultatsdistriktets lokale myndigheder og eventuelt centraladministrationen, såfremt dette er tilladt af modtagerstaten.

Det fastslås i stk. 4, at de pågældende diplomater fortsat bevarer deres diplomatiske forrettigheder, der er mere vidtgående end de forrettigheder og immuniteter, der ydes konsulatsemdsmænd.

Artikel 71 indeholder et vigtigt forbehold for at så vidt angår konsulatsemdsmænd, der er statsborgere eller fast bosiddende i modtagerstaten. Det fastslås, at disse kun nyder fritagelse for retsforfølgning og personlig ukrænkelighed for tjenstlige handlinger og kun er fritaget i medfør af artikel 44, stk. 3 for at afgive vidneforklaring i tjenstlige anliggender. De har kun ret til yderligere forrettigheder og immuniteter, såfremt modtagerstaten måtte vælge at give dem sådanne. Andre konsultatsmedlemmer, som er statsborgere eller fast bosiddende i modtagerstaten, samt medlemmer af deres familier skal kun nyde de lettelser, forrettigheder og immuniteter, som modtagerstaten ønsker at yde dem. Det samme gælder konsultatsmedlemmers familiemedlemmer og private tjenestefolk, som selv er statsborgere eller fast bosiddende i modtagerstaten. Jurisdiktionsudøvelse over for denne personkreds skal imidlertid fo-